

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัญหาสาธารณสุขเป็นปัญหาที่สำคัญมาก เนื่องจากเป็นปัญหาที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนอันเป็นทรัพยากรที่สำคัญของชาติ ทั้งทางร่างกายและจิตใจ เป็นที่มาของปัญหาต่าง ๆ มากมายทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคม อีกทั้งยังส่งผลกระทบต่อความเจริญก้าวหน้าและความมั่นคงของประเทศชาติ ปัญหาของสาธารณสุขมีแนวโน้มการขยายตัวอย่างต่อเนื่องตามสภาพความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และการเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคม แล้วยังพบว่า ด้านกลุ่มผู้แสวงหาการแพทย์ขยายจากกลุ่มผู้ใช้แรงงาน ผู้ขบถยนต์ และเกษตรกร ไปสู่กลุ่มผู้ว่างงานและกลุ่มนักเรียน ซึ่งมีแนวโน้มสูงขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มนักเรียน ปัญหาสาธารณสุขจึงเป็นปัญหาสำคัญเร่งด่วนที่จะต้องดำเนินการแก้ไขอย่างจริงจัง

รัฐบาลจึงตระหนักถึงความสำคัญในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสาธารณสุข ได้กำหนดเป็นนโยบายไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยมีสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามสาธารณสุข เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบในฐานะองค์กรกลาง ได้กำหนดกรอบและภารกิจสำคัญด้านการป้องกันและแก้ไขสาธารณสุขของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องให้มีขอบเขตมีแนวดำเนินการที่สอดคล้องและเป็นทิศทางเดียวกัน รวมทั้งเพื่อรองรับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นตลอดจนแนวโน้มของปัญหาสาธารณสุขที่เปลี่ยนแปลงไป

กระทรวงศึกษาธิการ ในฐานะของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและแก้ไขสาธารณสุขสาธารณสุข ทำหน้าที่เป็นแกนกลางการประสานงานพัฒนานโยบายและแนวทางในการป้องกันและแก้ไขสาธารณสุขของกระทรวงศึกษาธิการ ได้วิเคราะห์เป็นแนวทางดำเนินการเพื่อการปฏิบัติจริงให้สอดคล้องตามนโยบาย แนวคิด และทิศทางการป้องกันและแก้ไขสาธารณสุขสาธารณสุขตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติในแต่ละช่วงเพื่อให้โรงเรียนเป็นสถานที่ปลอดภัยที่สุดสำหรับเด็กและเยาวชน ให้ปลอดภัยจากสาธารณสุขและความรุนแรง

การศึกษาในระดับโรงเรียนเป็นการศึกษาขั้นพื้นฐานในการพัฒนามนุษย์ โดยช่วยเสริมสร้างความรู้ ความคิด ทักษะและเจตคติ มุ่งให้ผู้เรียนได้รู้จักตนเอง รู้จักชีวิต เข้าใจสังคมและสิ่งแวดล้อมที่อาศัยอยู่ แล้วนำความรู้ความเข้าใจ ไปแก้ปัญหา พร้อมทั้งเสริมสร้างชีวิตและสังคมให้ดีขึ้น การศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับมนุษย์ โดยเฉพาะประเทศที่กำลังพัฒนา ข่อมต้องจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ จะเห็นได้ว่า การศึกษาเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ทั้งในส่วนบุคคลและสังคมโดยรวม นอกจากนี้การพัฒนาในด้านเศรษฐกิจ การเมือง และการพัฒนาประเทศก็

เป็นผลสืบเนื่องมาจากการศึกษาทั้งสิ้น รัฐบาลโดยกระทรวงศึกษาธิการ มีนโยบายในการจัดการศึกษาแก่เยาวชนของชาติให้กระจายอย่างทั่วถึงทุกภูมิภาคของประเทศไทย นับว่าเป็นการให้การศึกษานี้ที่เหมาะสมแก่บุคคลทั้งในระดับก่อนประถมศึกษา ประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา การศึกษาในระดับพื้นฐานของบุคคลนั้น ครอบคลุมถึงการศึกษาระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษาตอนต้นในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาดังนั้นเป็นการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้แก่เยาวชน เป็นระดับการศึกษาที่คนส่วนใหญ่ของประเทศจะได้รับอย่างทั่วถึง และเสมอภาคกัน โดยรัฐบาลได้ออกกฎหมายบังคับให้ผู้ปกครองทุกคนส่งลูกเข้าเรียน เพื่อนำความรู้ไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน และเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อระดับสูงต่อไป จึงถือได้ว่าการจัดการศึกษาในระดับนี้มีบทบาทสำคัญที่สุดต่อการวางพื้นฐานการพัฒนากำลังคน

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ มีภารกิจหลักในการจัดการศึกษา 3 ระดับ ดังนี้

1. จัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา ในหลักสูตรอนุบาลศึกษา เพื่อให้เด็กระดับก่อนประถมศึกษาได้รับการพัฒนาความพร้อมทั้งทางด้านร่างกาย สติปัญญา จิตใจ อารมณ์ สังคม เต็มศักยภาพตามวัย มีความพร้อมในการเข้าเรียนระดับประถมศึกษาตามพระราชบัญญัติคณะกรรมการการประถมศึกษา ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2535

2. จัดการศึกษาระดับประถมศึกษา ให้แก่เด็กที่มีอายุอยู่ในเกณฑ์การศึกษาภาคบังคับ ตามพระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. 2523 ทุกคนได้รับการศึกษาจนจบตามหลักสูตรและมีคุณภาพตามที่หลักสูตรประถมศึกษากำหนด

3. จัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ให้แก่เด็กในพื้นที่ชนบทที่เรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้มีโอกาสศึกษาต่อเพิ่มขึ้นตามแนวนโยบายการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 9 ปี

จากภารกิจหลักในการจัดการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติดังกล่าว โรงเรียนประถมศึกษา ในเขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก จึงได้ปฏิบัติตามภารกิจหลักในการจัดการศึกษาทั้ง 3 ระดับ เพื่อให้ได้ทั้งปริมาณและคุณภาพ บรรลุตามเป้าหมาย และนโยบายของรัฐบาลที่เกี่ยวกับการศึกษา

ในด้านการจัดการศึกษา สิ่งที่ต้องคำนึงในปัจจุบันคือการแพร่กระจายของสารสนเทศในโรงเรียนที่มีความรุนแรงมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง โรงเรียนที่อยู่ในเขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก ซึ่งในพื้นที่นี้จะมีการเปลี่ยนแปลงในด้านเศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการได้ประมาณว่าในปี พ.ศ. 2542 อาจมีเยาวชนในสถานศึกษา เกิดสารสนเทศเพิ่มมากขึ้นและอาจจะเพิ่มขึ้นทุกปี จากสถิติที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วของผู้ติดสารเสพติดใน

สถานศึกษา มีสาเหตุสำคัญมาจากความอยากรู้ อยากรทดลอง มีจิตใจอ่อนแอ มีความผิดปกติทางร่างกายและจิตใจ หลบหนีความจริงเพื่อปกปิดปมด้อยของตนเอง ถูกล่อลวง การใช้ยาเพื่อลดปัญหาเพื่อนชักชวน สาเหตุมาจากครอบครัว ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจสังคมอย่างรวดเร็ว ทำให้วิถีชีวิตของคนในสังคมเปลี่ยนไป เขาชนตกอยู่ในสภาพครอบครัวแตกแยก ขาดความรัก ความอบอุ่น และการอบรมเลี้ยงดูอย่างใกล้ชิด นอกจากนี้หลายชุมชนมีการจัดจำหน่ายสารเสพติด ขยายวงกว้างขึ้นอย่างรวดเร็ว จนยากที่จะปราบปราม ทำให้มีเครือข่ายการจำหน่ายเหมือนสินค้าจำหน่ายตรงสู่กลุ่มนักเรียนมากยิ่งขึ้น

กระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดมาตรการป้องกัน และปราบปรามการแพร่ระบาดของสารเสพติด รวมทั้งอบายมุขต่าง ๆ โดยจัดทำแผน 5 ปี สำหรับงานป้องกันสารเสพติด และอบายมุขต่าง ๆ ในสถานศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ทั้งได้ตระหนักถึงความสำคัญและจำเป็นของปัญหาเกี่ยวกับสารเสพติด ที่จะส่งผลกระทบต่อเด็กและเยาวชนของชาติ จึงได้มีนโยบายให้โรงเรียนทุกโรงเรียนเป็นสถานศึกษาปลอดจากสารเสพติด เพื่อเป็นการป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าวอีกทางหนึ่ง ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาถึงปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการปฏิบัติงานสารเสพติดในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ในเขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก เพื่อให้ทราบถึงปัญหาที่ประสบอยู่และใช้เป็นแนวทางในการแก้ปัญหาการบริหารงานโรงเรียน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาการปฏิบัติงานสารเสพติดในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ในเขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการปฏิบัติงานสารเสพติดในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ในเขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก จำแนกตามขนาดโรงเรียน สถานที่ตั้งและสภาพของชุมชน
3. เพื่อศึกษาแนวทางการแก้ปัญหาการปฏิบัติงานสารเสพติดในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ในเขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก

ความสำคัญของการศึกษาวิจัย

ผลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้า จะเกิดประโยชน์ดังนี้

1. หัวหน้างานกิจกรรมนักเรียนจะได้ใช้ผลงานวิจัยเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาและกำหนดแผนการจัดการศึกษา พัฒนา และป้องกันปัญหาสารเสพติดในสถานศึกษา ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด

2. เป็นแนวทางการแก้ปัญหาการปฏิบัติงานสารเสพติดในสถานศึกษา แก่หัวหน้างานกิจกรรมนักเรียน เพื่อให้เห็นถึงความสำคัญของการแก้ปัญหาต่าง ๆ ในอันที่จะได้ให้การสนับสนุนในด้านปัจจัยการบริหารงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

คำถามของการวิจัย

1. ปัญหาการปฏิบัติงานสารเสพติดในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ในเขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก อยู่ในระดับใด
2. ปัญหาการปฏิบัติงานสารเสพติดในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ในเขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก จำแนกตามขนาดโรงเรียน สถานที่ตั้งและสภาพของชุมชนแตกต่างกันหรือไม่
3. แนวทางการแก้ปัญหาการปฏิบัติงานสารเสพติดในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ในเขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก มีอะไรบ้าง

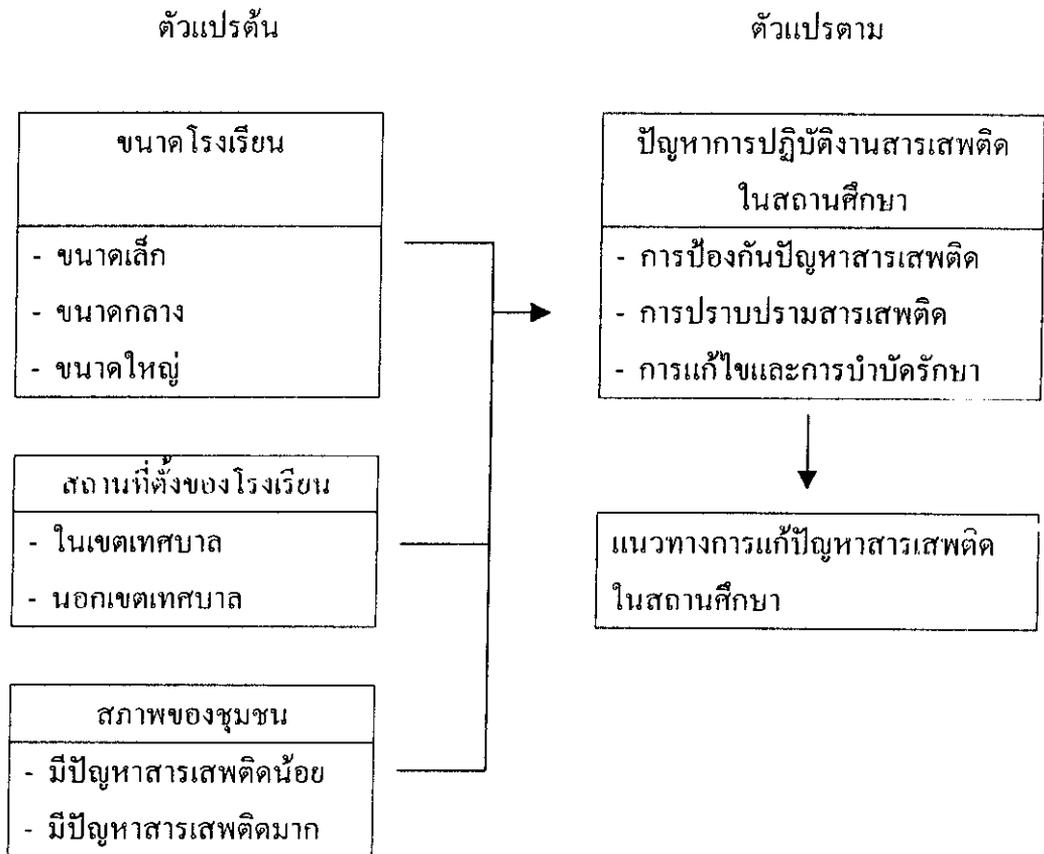
สมมติฐานในการวิจัย

1. ปัญหาการปฏิบัติงานสารเสพติดในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ในเขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก จำแนกตามขนาดโรงเรียนแตกต่างกัน
2. ปัญหาการปฏิบัติงานสารเสพติดในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ในเขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก จำแนกตามสถานที่ตั้งของโรงเรียนแตกต่างกัน
3. ปัญหาการปฏิบัติงานสารเสพติดในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ในเขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก จำแนกตามสภาพชุมชนแตกต่างกัน

กรอบความคิดในการศึกษาวิจัย

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ได้กำหนดกรอบความคิดในการปฏิบัติงานแก้ปัญหาสารเสพติดในสถานศึกษา 3 ด้าน คือ การป้องกันสารเสพติดปัญหาสารเสพติดในสถานศึกษา ด้านการปราบปรามสารเสพติดในสถานศึกษา และการแก้ไขและบำบัดรักษาผู้ติดสารเสพติดในสถานศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันสารเสพติดแห่งชาติ, 2539, หน้า 41) ผู้วิจัยได้กำหนดตัวแปรขนาดโรงเรียน สถานที่ตั้งของโรงเรียน และสภาพของชุมชน

เป็นตัวแปรอิสระ และปัญหาการปฏิบัติงานสารเสพติดในสถานศึกษาเป็นตัวแปรตาม ดังแสดงในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบความคิดในการศึกษาค้นคว้า

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตของเนื้อหา การวิจัยครั้งนี้จะศึกษาปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาสารเสพติดในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ในเขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันสารเสพติดแห่งชาติ, 2539, หน้า 41)

- 1.1 ด้านการป้องกันการติดสารเสพติดให้โทษ
- 1.2 ด้านการปราบปรามสารเสพติดให้โทษ
- 1.3 ด้านการแก้ไขและการบำบัดรักษาการติดสารเสพติดให้โทษ

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ หัวหน้างานกิจกรรมนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ในเขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเล ตะวันออก จำนวน 858 คน ในปีการศึกษา 2543

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ หัวหน้างานกิจกรรมนักเรียน โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ในเขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเล ตะวันออก ที่สุ่มมาจากประชากร จำนวน 265 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา ประกอบด้วย

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

3.1.1 ขนาดโรงเรียน

3.1.1.1 ขนาดเล็ก

3.1.1.2 ขนาดกลาง

3.1.1.3 ขนาดใหญ่

3.1.2 สถานที่ตั้งของโรงเรียน แบ่งออกเป็น

3.1.2.1 ในเขตเทศบาล

3.1.2.2 นอกเขตเทศบาล

3.1.3 สภาพชุมชน แบ่งออกเป็น

3.1.3.1 มีปัญหาสารเสพติดน้อย

3.1.3.2 มีปัญหาสารเสพติดมาก

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

3.2.1 การปฏิบัติงานสารเสพติดในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ในเขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก ใน 3 ด้าน ดังนี้

3.2.1.1 การป้องกันปัญหาสารเสพติดในสถานศึกษา

3.2.1.2 การปราบปรามสารเสพติดในสถานศึกษา

3.2.1.3 การแก้ไขและการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดในสถานศึกษา

3.2.2 แนวทางการแก้ปัญหาสารเสพติดในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ในเขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. สารเสพติดให้โทษ หมายถึง ยาเคมีหรือวัตถุชนิดใด ๆ เมื่อเสพเข้าสู่ร่างกายแล้ว จะมีความต้องการเสพติดต่อกันในปริมาณที่เพิ่มขึ้น จนทำให้สุขภาพทรุดโทรม เป็นผลเสียต่อบุคลิกภาพ เศรษฐกิจและสังคม สารเสพติดบางชนิดจะแฝงอยู่ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ยาแก้ปวด เครื่องดื่มประเภทชูกำลัง น้ำอัดลม ลูกกวาด และสารเสพติดที่แพร่ระบาดในกลุ่มวัยรุ่น ได้แก่ สุรา บุหรี่ สารระเหย ยาบ้า กัญชา และเฮโรอีน ที่มีในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ในเขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก

2. ปัญหาการปฏิบัติงานสารเสพติดในสถานศึกษา หมายถึง อุปสรรคข้อขัดข้องในการปฏิบัติงานตามนโยบาย การป้องกันและการแก้ปัญหาสารเสพติดในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ในเขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก ในด้าน

2.1 การป้องกันสารเสพติดในสถานศึกษา หมายถึง การดำเนินการให้แก่นักเรียนในโรงเรียน ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ในเขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก เพื่อไม่ให้นักเรียนพึงสารเสพติดให้โทษ

2.2 การปราบปรามสารเสพติดในสถานศึกษา หมายถึง การดำเนินงานขจัดสารเสพติดไม่ให้มีในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ในเขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก

2.3 การแก้ไขและการบำบัดรักษาผู้ติดสารเสพติดในสถานศึกษา หมายถึง การใช้วิธีการดูแลรักษานักเรียนที่อยู่ในสภาพที่ติดสารเสพติดให้โทษแล้ว เพื่อให้พ้นจากสภาพการติดสารเสพติดให้โทษ

3. แนวทางการแก้ปัญหาการปฏิบัติงานสารเสพติดในสถานศึกษา หมายถึง ข้อเสนอแนะที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่าง ที่เห็นว่าสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการแก้ปัญหาสารเสพติดในสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. หัวหน้างานกิจกรรมนักเรียน หมายถึง ครูผู้สอนที่ทำหน้าที่เป็นหัวหน้างานกิจกรรมนักเรียน ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ในเขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก

5. โรงเรียนประถมศึกษา หมายถึง โรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนในระดับก่อนประถมศึกษา ระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษาตอนต้นตามโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ในเขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก

6. โรงเรียนในเขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก หมายถึง โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ใน 3 จังหวัด คือ ชลบุรี ฉะเชิงเทรา และระยอง
7. สถานที่ตั้งของโรงเรียน
 - 7.1 โรงเรียนในเขตเทศบาล หมายถึง โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาล
 - 7.2 โรงเรียนนอกเขตเทศบาล หมายถึง โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาล
8. ขนาดโรงเรียน หมายถึง สภาพโรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนแตกต่างกันตามเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ดังนี้
 - 8.1 โรงเรียนขนาดเล็ก หมายถึง โรงเรียนที่มีนักเรียนไม่เกิน 120 คน
 - 8.2 โรงเรียนขนาดกลาง หมายถึง โรงเรียนที่มีนักเรียนตั้งแต่ 121 คน แต่ไม่เกิน 300 คน
 - 8.3 โรงเรียนขนาดใหญ่ หมายถึง โรงเรียนที่มีนักเรียนตั้งแต่ 301 คนขึ้นไป
9. สภาพของชุมชน หมายถึง ลักษณะสภาพการดำรงชีวิตของประชาชนที่เกี่ยวข้องกับสารเสพติด ประกอบด้วย
 - 9.1 มีปัญหาสารเสพติดน้อย
 - 9.2 มีปัญหาสารเสพติดมาก
10. เขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก หมายถึง พื้นที่ที่รัฐมนตรีมอบหมายที่จะกระจายความเจริญและกิจกรรมทางเศรษฐกิจไปสู่ภูมิภาค ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 58 (พ.ศ. 2525-2529) ประกอบด้วยพื้นที่ 3 จังหวัด คือ จังหวัดชลบุรี จังหวัดฉะเชิงเทรา และจังหวัดระยอง